

- Ние не можем да решим вместо дъщеря ни, по-добре си поговорете вие двамата. Това не е вземи хляб на заем и после го върни!

Момъкът влезнал в другата стая, поздравил и казал на момичето за какво е дошъл:

- Аз съм на години, време ми е да се задомя и реших ти да ми бъдеш стопанка!

Момата се съгласила и двамата влезнали при майката и бащата да им съобщят добрата новина. Оженили се, вдигнали голяма сватба с девет зурни и три тъпана. Поканили гости от близо и далече. Минала сватбата и жената казала на мъжа си:

- Рома, аз имам един кюлт*, който трае четиридесет дни. През това време, каквото и да поискам от теб, ти трябва да го изпълниш - да ми сервираш, да готвиш...

- Добре - съгласил се ромът.

Не се минало много време и кюлтът на младата невеста я хванал. Мъжът изпълнил всичките ѝ прищевки: готвел, сервирал и всичко останало. Минали се четиридесет дни и мъжът рекъл на жена си:

- Ромние, ти ми каза за твоя кюлт, сега и аз ще ти кажа за моя! Този мой кюлт трае само пет минути.

- Добре, рома! - съгласила се жената.

Не след дълго кюлтът на мъжа го хванал. Взел една неокас-

трена дрянуба тояга и започнал да налага жената. Удрял по главата, по гърба, посинил я от бой. Жената викала колкото ѝ глас държи, но мъжът не спирал да удря. Минали пет минути и тогава мъжът спрял. Жената едвам проговорила:

- Рома, имам едно предложение! Аз ще забравя моя кюлт, забрави и ти твоя! Твоят е кратък, ала не се търпи. Ти ме изтърпя четиридесет дни, а аз едвам издържах пет минути.

Мъжът се усмихнал под мустак и се съгласил.

Оттогава заживели весело и щастливо, родили им се много деца.

*Кюлт - навик - б. а.

